

Sygn. akt III RC 81/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Łomży III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wioletta Jurgielewicz

Protokolant: Emilia Rejnhard

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2017 r. w Łomży

na rozprawie

sprawy z powództwa M. T.

przeciwko Z. T.

o podwyższenie alimentów

I. powództwo oddała;

II. stwierdza, iż dotychczasowe koszty sądowe obciążają Skarb Państwa.

Sygn. akt III RC 81/17

UZASADNIENIE

Powódka M. T. wniosła do tegoż Sądu pozew przeciwko swojemu byłemu mężowi Z. T. o podwyższenie alimentów należnych od pozwanego na jej rzecz z kwoty po 600,- zł miesięcznie do kwoty po 1.400,- zł miesięcznie. W uzasadnieniu pozwu powódka między innymi wskazała, że do lutego 2017 r. jej dzieci otrzymywały pomoc finansową od ojca pozwanego w kwocie po 700,- zł miesięcznie. Obecnie jednak takiej pomocy nie otrzymują. Nadto od dnia 1 stycznia 2017 r. nie prowadzi ona działalności gospodarczej i jej jedynym źródłem dochodu jest obecnie wypłacana część renty w wysokości 423,- zł miesięcznie, którą i tak przekazuje na utrzymanie studiującej córki, gdyż Fundusz Alimentacyjny nie wypłaca całości zasądzonych alimentów, a pozwany nie wywiązuje się ze swojego obowiązku alimentacyjnego. Powódka przyznała, iż w okresie od 9 do 19 kwietnia 2017 r. prowadziła świąteczne stoisko handlowe, ale – jak wskazała – praca nawet przez tak krótki okres czasu spowodowała znaczne pogorszenie stanu jej zdrowia, a konkretnie prawej ręki. Otrzymała skierowanie na operację i nie może pracować do momentu zakończenia leczenia ręki. Powódka podkreśliła, iż jest zmuszona korzystać z pomocy swojego rodzeństwa i znajomych. Tymczasem pozwany od 16 lat przebywa we W. i jest zdrowym mężczyzną. Posiada kilka wyuczonych specjalności tj. kierowca, brukarz, kamieniarz, pomocnik budowlany – wyuczony w wojsku.

Pozwany Z. T. w dniu 20 czerwca 2017 r. nadesłał odpowiedź na pozew, w której wniósł o oddalenie powództwa w całości, jako niezasadnego. W uzasadnieniu swojego stanowiska między innymi podał, że powódka wykorzystuje fakt rozwodu, o którego orzeczenie on wniósł pozew, do składania coraz to nowych pozwów przeciwko niemu. Po zawarciu przez niego nowego związku małżeńskiego postanowiła bowiem zemścić się tak nad jego rodziną jak i nad rodziną jego obecnej żony. Podkreślił, iż jedynymi dochodami jego rodziny są dochody obecnej żony w wysokości 9.000,- euro

rocznie oraz zasiłek rodzinny na syna R. z obecnego związku w wysokości 1.300,- euro rocznie. Wskazał nadto, że na dzień dzisiejszy jest zarejestrowany we włoskim urzędzie pracy jako osoba bezrobotna.

Na podstawie całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka M. T. i pozwany Z. T. w dniu 29 grudnia 1993 r. zawarli związek małżeński. Ze związku tego w dniu (...) urodziła im się córka A. T., a w dniu (...) córka I. T.. Pozwany przysposobił też córkę M. E. (...), urodzoną w dniu (...) Po ślubie małżonkowie (...) zamieszkali w Ł. w mieszkaniu przy ul. (...). Pozwanej przysługuje spółdzielcze lokatorskie prawo do tego lokalu mieszkalnego. Małżonków z chwilą zawarcia związku małżeńskiego łączyła wspólność ustawowa małżeńska, lecz umową notarialną z dnia 22 października 1997 r. wyłączyli oni tę ich wspólność.

W 2000 r. zaczęły się w rodzinie stron kłopoty finansowe, które doprowadziły do zamknięcia zarejestrowanej na powódkę działalności gospodarczej w postaci zakładu kamieniarskiego. W tym samym też roku Z. T. rozpoczął pracę w firmie (...) sp. z o.o. w Ł., która zajmowała się sprzątniem i obsługą Szpitala Wojewódzkiego w Ł.. Poznał tam E. Ł., z którą nawiązał romans. Strony zaczęły żyć w rozłączeniu. Następnie Z. T. wyjechał do W.. Tam ponownie związał się E. Ł., która w dniu (...) urodziła im syna.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 12 października 2004 r., wydanym w sprawie sygn. akt I C 196/04 z powództwa M. T. przeciwko Z. T. Sąd Okręgowy w Łomży orzekł separację pomiędzy nimi bez orzekania o winie.

Następnie Z. T. został pozbawiony władzy rodzicielskiej nad córkami postanowieniem Sądu Rejonowego w Łomży.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 23 września 2011 r. wydanym w sprawie sygn. akt III RC 447/10 Sąd Rejonowy w Łomży podwyższył alimenty od Z. T. na rzecz małoletnich A. T. i I. T. z dotychczasowych kwot po 350,- zł miesięcznie do kwot po 700,- zł miesięcznie na rzecz każdej z nich. Alimenty ustalone w tej sprawie nie były płacone przez zobowiązanego, a wypłacał je Fundusz Alimentacyjny w kwotach po 500,- zł miesięcznie na rzecz każdej z nich.

Wyrokiem z dnia 26 stycznia 2016 r. wydanym w sprawie sygn. akt I C 659/15 z powództwa Z. T. Sąd Okręgowy w Łomży rozwiązał przez rozwód związek małżeński Z. T. i M. T. z winy Z. T.. Jednocześnie wyrokiem tym Sąd zasądził od Z. T. na rzecz M. T. alimenty w kwocie po 600,- zł miesięcznie, płatne z góry do 10-go dnia każdego kolejnego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminu płatności każdej z rat aż do dnia zapłaty. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 2 marca 2016 r., wobec braku jego zaskarżenia.

W trakcie tegoż ustalania alimentów w sprawie rozwodowej M. T. swoje miesięczne koszty utrzymania określała na kwotę 1.200-1.300,- zł. M. T. od około pięciu lat miała zarejestrowaną działalność gospodarczą – prowadziła dwa sklepy typu kwaciarnia. Działalność tę jednak kilka razy zawieszała i na datę zamknięcia rozprawy w sprawie rozwodowej miała ją zawieszoną od 1 stycznia 2017 r. W prowadzeniu tej działalności gospodarczej pomagał jej ojciec pozwanego. Od 1996 r. otrzymywała rentę inwalidzką. Wynosiła ona 650,- zł netto miesięcznie, ale po potrąceniach komorniczych otrzymywała faktycznie 420,- zł miesięcznie. Miała orzeczoną częściową niezdolność do pracy w stopniu lekkim. Posiadała długi u rodziny i znajomych na łączną kwotę około 10.000,- zł.

Z kolei pozwany w trakcie trwania sprawy rozwodowej nadal przebywał we W.. Pozostawał w związku z E. Ł. z którą wychowywał ich wspólnego syna R. T.. Prowadzili oni wspólne gospodarstwo domowe.

Wyrokiem z dnia 7 kwietnia 2017 r. w sprawie sygn. akt III RC 329/16 Sąd Rejonowy w Łomży oddalił powództwo M. T. przeciwko Z. T. o alimenty. M. T. domagała się bowiem zasądzenia od pozwanego kwoty 21.600,- zł tytułem alimentów za okres od marca 2013 r. do lutego 2016 r. tj. za okres 3 lat wstecz od momentu uprawomocnienia się wyroku Sądu Okręgowego w Łomży z dnia 26 stycznia 2016 r. w sprawie sygn. akt I C 659/15 o rozwód. Apelacja od tego wyroku wniesiona przez M. T. została oddalona wyrokiem Sądu Okręgowego w Łomży z dnia 28 września 2017 r. (sygn. akt I Ca 224/17).

Powódka M. T. ma obecnie 54 lata. Ma wykształcenie średnie i z zawodu jest technikiem budowlanym. Jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim i ma orzeczoną częściową niezdolność do pracy. Nadal od 1996 r. jest na

rencie. Pobiera ona aktualnie świadczenie rentowe w wysokości około 650,- zł netto miesięcznie, a po potrąceniach komorniczych pozostaje jej kwota około 450,- zł netto miesięcznie. Zamieszkuje w dalszym ciągu w mieszkaniu w Ł. przy ul. (...) o powierzchni około 48 m². Jest to lokatorskie spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego i stanowi ono jej majątek osobisty. Wspólnie z nią zamieszkują, gdy nie są w W. na studiach, dwie córki A. i I.. Czynnosc za to mieszkanie wynosi 300,- zł miesięcznie, ale powódka ma dodatek mieszkaniowy w wysokości 60,- zł miesięcznie. Do tego dochodzą opłaty tj. woda – około 50,- zł miesięcznie, gaz – około 10,- miesięcznie i energia elektryczna – około 50,- zł miesięcznie. Powódka ma zaległości w czynszu. Powódka użytkuje samochód F. (...) z 1996 r., który formalnie zarejestrowany jest na jej byłego teścia K. T. i córkę A. T.. W dniu 1 stycznia 2011 r. powódka rozpoczęła prowadzenie działalności gospodarczej – kwiaciarni pod nazwą PHU (...) M. T.. Działalność prowadzona była przez nią w dwóch punktach, jeden przy Placu (...) a drugi przy ul. (...). Pieniądze na prowadzenie tej działalności często pochodziły z pożyczki udzielonych jej przez znajomych. Działalność ta była kilka razy zawieszana przez powódkę. Od 1 stycznia 2017 r. prowadzona przez nią działalność jest zawieszona. Powódka podjęła ją jednak ponownie, ale tylko na czas kilku dni w okresie ostatnich Ś. Wielkanocnych, kiedy to w Galerii (...) w Ł. otworzyła stoisko świąteczne. Sprzedawała tam stroiki, koszyki, serwetki i inne ozdoby związane z W.. Za możliwość prowadzenia tego stoiska na terenie Galerii (...) zapłaciła 1.000,- zł. Na kiosku przy ul. (...), w którym powódka prowadziła działalność gospodarczą, wisi obecnie informacja, iż jest on do wynajęcia i podany jest numer telefonu do powódki. Kiosk ten formalnie stanowi własność I. T. i nigdy nie był własnością powódki. Natomiast prowadzony przez powódkę punkt przy ul. (...) była to pracownia dekoratorska i nadal wiszą tam szyldy działalności gospodarczej prowadzonej przez powódkę. Przed rozpoczęciem działalności gospodarczej przez powódkę było to pomieszczenie kotłowni i powódka sama przystosowała je do swojej działalności tj. przeprowadziła remont. Powódka bowiem zamierza ponownie rozpocząć działalność w tym miejscu. Uważa, że na najbliższe Boże Narodzenie najprawdopodobniej na kilka dni wznowi swoją działalność gospodarczą. Za lokal ten płaci 250,- zł miesięcznie czynszu i posiada zadłużenie w czynszu na kwotę około 2.000,- zł Powstało ono, gdyż czynsz ten wcześniej wynosił 450,- zł miesięcznie i dopiero od początku 2017 r. został zmniejszony. Powódka podała, iż obecnie na czynsz za ten lokal brat daje jej 100,- zł miesięcznie, a siostra też 100,- zł miesięcznie. W pomieszczeniu tym ciągle leży należący do powódki towar oraz towar należący do jej rodzeństwa, które prowadzi własne kwiaciarnie przy ul. (...) i przy cmentarzu na ul. (...) w Ł..

Od około 6 lat M. T. ma zdiagnozowany zespół cieśni nadgarstka obydwu dłoni. Przez kilka lat choroba ta była leczona sterydami i rehabilitacją, ale nie przyniosło to pożądanego skutku. Ostatecznie w czerwcu tego roku w szpitalu w W. powódka przeszła operację prawej ręki. Po tej operacji przez pierwszy tydzień nie mogła niczego dotykać prawą ręką, a później przez miesiąc musiała bardzo oszczędzać rękę i uważać, aby nie podnosić cięższych przedmiotów, nawet takich o wadze 2-3 kg. Obecnie stan jej prawej ręki jest już dużo lepszy, ale ręką ta nie wróciła jeszcze do pełnej sprawności. Na 23 października 2017 r. powódka miała zaplanowaną operację w W. na lewą dłoń. W związku z tym schorzeniem ręki powódka nie przyjmuje żadnych leków. Bierze tylko magnez oraz witaminy na wzmocnienie i przeznacza na to około 40,- zł miesięcznie. M. T. od 2015 r. leczy się ona na depresję u psychiatry w Poradni (...) w Ł.. Uczęszcza tam na wizyty średnio raz w miesiącu. Od listopada 2015 r. przyjmuje antydepresanty i wydaje na to około 50,- zł miesięcznie. W grudniu 2015 r. powódka leżała też w szpitalu na oddziale kardiologicznym.

M. T. jest osobą zadłużoną. Rodzinie i znajomym jest winna około 10.000-12.000,- zł, a z tego swojemu bratu K. – około 4.000,- zł. W lutym 2017 r. zaciągnęła pożyczkę w V.-ie na kwotę 2.500,- zł. Pożyczka ta jest już całkowicie spłacona pieniędzmi pożyczonymi od znajomych, gdyż umowa pożyczki przewidywała, że będzie ona nieoprocentowana, jeśli zostanie zwrócona w ciągu miesiąca od wzięcia. Następnie w sierpniu 2017 r. powódka zaciągnęła pożyczkę na kwotę 4.000,- zł w Raiffeisen Banku i z niej spłaca po 350,- zł miesięcznie. Spłaciła już dwie raty. Z pieniędzy tych kwotę 1.000,- zł wpłaciła na zaległy czynsz. Nadto od 16 lat M. T. ma linię debetową w (...) i teraz wynosi ona około 5.000,- zł i w całości jest wykorzystana. Miesięcznie płaci z tego tytułu 50,- zł i dodatkowo uiszcza opłatę roczną w wysokości 120,- zł. W (...) ma również do spłaty kartę kredytową na kwotę 1.400,- zł, z której spłaca po 70,- zł miesięcznie.

Córki stron są już osobami pełnoletnimi. E. T. aktualnie ma 26 lat, mieszka w T. i jest samodzielna. A. T. ma obecnie 23 lata, studiuje na piątym roku architektury krajobrazu w (...) w W. na studiach dziennych. A. T. zamieszkiwała na

stancji w W. – wynajmowała pokój za 700,- zł miesięcznie, ale jak podała na rozprawie powódka w najbliższym czasie A. T. planowała wyjść za mąż za F. P., z którym miała zamieszkać w wynajmowanym mieszkaniu w W.. Z kolei I. T. ma 21 lat, studiuje na trzecim roku studiów dziennych na kierunku pedagogika specjalna na Akademii (...) w W.. W W. zamieszkuje ona w wynajmowanym pokoju, który kosztuje 700,- zł miesięcznie plus 100,- zł miesięcznie na rachunki. Ponieważ pozwany nie płacił i nie płaci alimentów na córki otrzymują one alimenty z Funduszu Alimentacyjnego w wysokości po 500,- zł miesięcznie na rzecz każdej z nich. W praktyce jednak cała ta kwota 1.000,- zł przekazywana jest na rachunek I. T. i ona przeznacza je na swoje utrzymanie. Z kolei na utrzymanie A. T. matka wpłaca swoją rentę w wysokości 450,- zł miesięcznie. Dodatkowo do lutego 2017 r. ojciec pozwanego – K. T. przekazywał po 600-700,- zł miesięcznie i pieniądze te były przeznaczone na utrzymanie A. T.. Od marca 2017 r. K. T. nie przekazuje jednak już tych pieniędzy. Obecnie - jak podała powódka - I. T. miała rozpocząć pracę z żłobku, ale nie będzie mogła jej podjąć, gdyż godziny pracy kolidowałyby z jej zajęciami na uczelni. Wcześniej natomiast I. T. dorabiała przy opiece nad dziećmi. Natomiast A. T. dorabia opiekując się dziećmi w centrum handlowym.

Pozwany Z. T. ma obecnie 53 lata. Ma wykształcenie zasadnicze zawodowe, a z zawodu jest ślusarzem – tokarzem i kamieniarzem. Od niedawna ma stwierdzoną zakrzepicę żylną i w najbliższym czasie najprawdopodobniej będzie musiał poddać się zabiegowi operacyjnemu. W dalszej chwili przebywa we W.. Od 2004 r. do maja 2016 r. pozostawał w nieformalnym związku z E. Ł., z którego w dniu (...) urodził mu się syn R. T.. Po rozwiązaniu przez Sąd jego małżeństwa z powódką zawarł on w dniu 20 maja 2016 r. w R. związek małżeński z E. Ł., która obecnie nosi nazwisko (...). Mieszkają oni w wynajętym mieszkaniu, za które opłacają 420,- euro miesięcznie. Do tego dochodzą opłaty w wysokości około 70,- euro miesięcznie. Pozwany jest osobą bezrobotną od 2013 r., zajmuje się synem i prowadzeniem domu. Jego rodzina utrzymuje się z dochodów E. T. z pracy. Zarabia ona 9.100,- euro rocznie. Otrzymują oni także zasiłek rodzinny na syna w wysokości około 1.360,- euro rocznie. Nadto żona pozwanego otrzymuje też corocznie zwrot podatku z uwagi na niskie dochody i za 2016 r. było to około 1.100,- euro. Z. T. nie posiada majątku ani też nie otrzymuje żadnych świadczeń socjalnych. Kiedy pozwany przyjeżdża do Polski to zatrzymuje się w mieszkaniu u swoich rodziców w Ł. przy ul. (...). Pozwany bowiem, który wcześniej nie był w dobrych relacjach z rodzicami, od 2016 r. odnowił te kontakty.

Pozwany praktycznie nie uiszcza alimentów na rzecz powódki. Zapłacił łącznie jedynie 100,- euro i raz było to 50,- euro w zeszłym roku i raz 50,- euro w styczniu 2017 r. Prowadzona przeciwko niemu egzekucja alimentów jest bezskuteczna. Również prowadzona egzekucja alimentów należnych od pozwanego na rzecz córek jest nieskuteczna.

Wyrokiem z dnia 27 września 2017 r. w sprawie sygn. akt II K 893/16 Sądu Rejonowego w Łomży Z. T. został uznany winnym tego, że w okresie od dnia 7 sierpnia 2001 r. do sierpnia 2016 r., przy czym na rzecz E. T. do bliżej nieustalonego dnia marca 2015 r. w Ł. woj. (...) uporczywie uchylał się od ciążącego na nim z mocy ustawy oraz wyroków Sądu Rejonowego w Łomży z dnia 18 listopada 2005 r. sygn. akt III RC 251/05 oraz z dnia 23 września 2011 r. sygn. akt III RC 447/10 obowiązku opieki poprzez nielożenie na utrzymanie dzieci: A. T., I. T. oraz E. T., przez co naraził ich na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych tj. popełnienia czynu z art. 209 § 1 k.k. w brzmieniu sprzed 31 maja 2017 r.) oraz tego, że w okresie od dnia 26 stycznia 2016 r. do dnia 21 września 2016 r. w Ł. woj. (...) uporczywie uchylał się od obowiązku alimentacyjnego wynikającego z wyroku Sądu Okręgowego w Łomży z dnia 26 stycznia 2016 r. w sprawie sygn. akt I C 659/15 w kwocie 600,- zł miesięcznie na rzecz J. T. przez co naraził ją na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych tj. popełnienia czynu z art. 209 § 1 k.k. i za oba te czyny wymierzono mu karę łączną 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. Nadto w wyroku tym zobowiązano też Z. T. do wykonywania ciążącego na nim obowiązku lożenia na utrzymanie dzieci tj. A. T. i I. T. oraz byłej żony M. T..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: częściowo zeznań i wyjaśnień informacyjnych M. T. (czas zapisu od 01:41:17 do 01:58:53 – tj. k. 69v.-70, czas zapisu od 02:08:53 do 02:09:56 – tj. k. 70v., czas zapisu od 02:10:38 do 02:11:42 – tj. k. 70v., czas zapisu od 00:03:04 do 00:56:02 – tj. k. 66-68, czas zapisu od 01:10:19 do 01:22:00 – tj. k. 68v.-69), częściowo zeznań i wyjaśnień informacyjnych pozwanego Z. T. (czas zapisu od 01:58:53 do 02:08:53 – tj. k. 70-70v., czas zapisu od 02:09:56 do 02:10:38 – tj. k. 70v., czas zapisu od 00:56:02 do 01:10:19 – tj. k. 68-68v., czas zapisu od 01:22:00 do 01:24:42 - tj. k. 69), przelewów bankowych (k. 6-8), kserokopii dokumentacji medycznej

dot. powódki (k. 9-15, 27, 53-55), zestawienia ze SM (...) w Ł. (k. 15), kserokopii z książeczki opłat (k. 18), kserokopii odpisu skróconego aktu małżeństwa (k. 35), kserokopii odpisu skróconego aktu urodzenia R. T. (k. 36), dokumentów złożonych przez pozwanego (k. 37-45), kserokopii dowodów wpłat na alimenty (k. 56-59) i akt spraw: III RC 329/16 Sądu Rejonowego w Łomży, I C 659/15 Sądu Okręgowego w Łomży, Oz 19/16 z Sądu Okręgowego w Łomży i II K 893/16 Sądu Rejonowego w Łomży, z których to wszystkich akt dopuszczono dowód.

Sąd Rejonowy w Łomży zważył co następuje:

Przedmiotowe powództwo M. T. przeciwko pozwanemu Z. T. jako niezasadne podlegało oddaleniu.

Ponieważ w przypadku stron rozwód został orzeczony z winy Z. T. to w takim przypadku podstawa ewentualnych roszczeń alimentacyjnych byłego małżonka określona jest w art. 60 § 2 k.r.o. Zgodnie z tym przepisem jeżeli jeden z małżonków został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia, a rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego sąd na żądania małżonka niewinnego może orzec, że małżonek wyłącznie winny obowiązany jest przyczynić się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, choćby ten nie znajdował się w niedostatku. Zatem obowiązek alimentacyjny małżonka wyłącznie winnego nie istnieje obligatoryjnie w każdym przypadku, a jedynie wówczas, gdy zostaną spełnione wszystkie przewidziane w art. 60 § 2 k.r.o. warunki. Dodatkowo ustawodawca w art. 60 § 2 k.r.o. dał wyraz jednak pewnej swobodzie sędziowskiej używając w tym przepisie słów: „sąd może orzec”. Oznacza to, iż Sąd ma możliwość oddalenia powództwa o alimenty jeśli uzna, iż przemawiają za tym konkretne, usprawiedliwione powody. Ponieważ zgodnie z art. 61 k.r.o. do obowiązku dostarczenia środków utrzymania przez jednego z małżonków rozwiedzionych drugiemu stosuje się odpowiednio przepisy o obowiązku alimentacyjnym między krewnymi to stosownie do treści art. 138 k.r.o. zmiana orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego, a zatem między innymi jego podwyższenie, może nastąpić w razie zmiany stosunków. Przy ocenie czy zachodzą przesłanki do zastosowania art. 138 k.r.o. należy mieć na uwadze wszystkie okoliczności mogące świadczyć o zmianie stosunków, a w szczególności możliwości i sytuację majątkową stron stosunku alimentacyjnego.

Przenosząc powyższe rozważania teoretyczne na okoliczności niniejszej sprawy według Sądu brak było podstaw do podwyższenia obowiązku alimentacyjnego pozwanego.

Nie negując oczywiście, że powódka nie jest osobą w pełni zdrową w ocenie Sądu nie wykazała, aby na stałe i trwale nie mogła podjąć żadnego zatrudnienia. Wprawdzie w związku z pogorszeniem się stanu zdrowia przeszła w czerwcu operację prawej dłoni na schorzenie cieśni nadgarstka, a w najbliższym czasie czeka ją również taka sama operacja na drugą rękę, ale zabiegi te jedynie czasowo powodują utrudnienia w posługiwaniu się operowaną ręką, a docelowo mają przynieść poprawę stanu zdrowia i umożliwić powrót do sprawności i pracy. Powódka zresztą sama przyznała, iż w okolicy najbliższych Świąt Bożego Narodzenia planuje ponownie na pewien czas wznowić swoją działalność gospodarczą i aby tylko odzyskała sprawność, to chce wrócić do pracy. W tym celu nie rezygnuje nawet z wynajmowanego od dłuższego czasu punktu przy ul. (...), w którym kiedyś prowadziła swoją pracownię dekoracyjną. Powódka nie ma orzeczonej trwałej niezdolności do pracy. Natomiast pozostałe schorzenia, na które powołuje się powódka, istniały u niej już w czasie sprawy rozwodowej, a zatem już podlegały ocenie przy ustalaniu obowiązku alimentacyjnego na poziomie 600,- zł i w zakresie tych schorzeń powódka nie wykazała, aby nastąpiło jakieś pogorszenie stanu jej zdrowia.

Również fakt, iż powódka przeznaczą kwotę około 450,- zł miesięcznie swojej renty na utrzymanie swoich studiujących córek zdaniem Sądu nie może stanowić podstawy do podwyższenia alimentów należnych na jej rzecz od pozwanego. Renta ta stanowi bowiem jej dochód, a córki – choć studiują na studiach dziennych – znając ciężką sytuację matki – w ocenie Sądu bardziej powinny zintensyfikować własne działania, aby również same dorobić do swojego utrzymania. W dzisiejszych czasach dość często zdarza się, że również studenci studiów dziennych w dużych miastach, gdzie jest szeroki rynek pracy, w czasie wolnym od nauki dorabiają np. w weekendy. Nie bez znaczenia pozostaje też fakt, iż córka powódki A. T. w najbliższym czasie planuje wyjść za mąż i w związku z tym obowiązek dostarczenia dla niej środków do utrzymania przejdzie przede wszystkim na jej męża.

Oprócz tego strona powodowa nie wykazała, aby sytuacja pozwanego uległa takiej poprawie, by zasadne było podwyższenie jego obowiązku alimentacyjnego. Pozwany bowiem podobnie jak w trakcie sprawy rozwodowej nadal przebywa we W., jest osobą niepracującą i na utrzymaniu żony. W stosunku do sprawy rozwodowej zmieniło się jedynie to, iż również u pozwanego pojawiły się problemy zdrowotne – ma zakrzepicę żył. Podkreślić też należy, iż poza alimentami na powódkę w kwocie po 600,- zł miesięcznie pozwany obciążony jest też obowiązkiem alimentacyjnym na rzecz córek w łącznej wysokości 1.400,- zł. Poza tym z obecnego związku ma on na utrzymaniu 11-letniego syna, któremu również musi dostarczyć środków do życia.

Nadto fakt skazania pozwanego za przestępstwo niealimentacji na rzecz byłej żony i córek także nie może stanowić samoistnej podstawy do podwyższenia jego obecnego obowiązku alimentacyjnego wobec byłej żony. Orzeczenie to – obecnie nieprawomocne – stanowi bowiem jedynie ocenę z punktu widzenia prawa karnego dotychczasowego zachowania pozwanego, który nie płaci alimentów w obecnej wysokości, a samoczynnie nie wskazuje, iż pozwany jest w stanie płacić alimenty w jeszcze wyższej wysokości.

W toku postępowania został też przesłuchany w charakterze świadka A. M.. Jego zeznania niewiele jednak wniosły do sprawy, albowiem świadek ten pracował w firmie kamieniarskiej stron w 1998-1999 r. Od tamtej pory zaś nie utrzymuje kontaktu ze stronami i w związku z tym nie posiada wiedzy na temat ich aktualnej sytuacji.

Mając na uwadze powyższe Sąd oddalił przedmiotowe powództwo jako nieudowodnione, na podstawie art. 60 § 2 k.r.o. i art. 138 k.r.o. w zw. z art. 61 k.r.o. – pkt I sentencji wyroku.

Wobec tego, iż w toku postępowania powódka korzystała z ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych, a brak było podstaw do obciążenia kosztami sądowymi pozwanego, który wygrał sprawę, to dotychczasowe koszty sądowe obciążają Skarb Państwa (art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych) – pkt II sentencji wyroku.

Z tych względów orzeczono jak w wyroku.